

Socialt arbete – alltid i skärningspunkten

Boken *Socionomutbildningen – då, nu och i framtiden*, har en ambition att ta ett grepp om socialarbetarnas yrkesrevolution ur ett utbildningsperspektiv från 1920-talet och under de kommande decennierna. Det är en händelserik tid. Utbildningar och kurser i socialt arbete är en viktig gren i framväxten av det organiserade välfärdssamhälle som Sverige under den här perioden utvecklas till. I boken låter redaktörerna **Hans Swärd** och **Per Gunnar Edebalk** ett antal forskare i socialt arbete lägga varsitt stycke till en tidslinje som ska beskriva olika landvinningar, reformer och nyckelpersoner för de sociala utbildningarna, och hur det skapat bredd och fördjupning för socialt arbete som akademiskt ämne.

De politiska reformerna och de omkringliggande samhällsvillkoren, i allt från industrialisering och urbanisering till digitalisering och marknadsanpassning, har inverkan på ämnet socialt arbete. Det verkar som om att det alltid är i denna skärningspunkt som ämnet befinner sig och att det kanske just är denna otydlighet som utgör disciplinens egentliga substans: den är och ska vara en organisk samtidsspegel av samhällets människosyn, dess problem och förslag på lösningar. Det är det som sedan utvecklar yrkespraktiken och teoribildningen och ramen för socionomutbildningen, denna växelverkan är själva ämnet, vilket alltid är en utmaning att ringa in.

Att dra upp linjer som utgår ifrån faktiska förändringar som skett inom utbildningsväsendet kan onekligen bidra till en ny tydlighet i det allmänt spretiga som omger disciplinen och kanske kan svara på någons behov av en sådan tydlighet.

Som vanlig praktiserande socionom läser jag den här boken och söker hela tiden en konkret användbarhet för den. Det är som

att jag önskade att det var en annan bok, att den beskrev utvecklingen av teoribildningen i socialt arbete, dess olika idéer och olika ideals närvaro i det kliniska arbetet istället. Jag förstår att *Socionomutbildningen – då, nu och i framtiden* berättar något som behöver berättas, och jag känner en vilja att ge den till någon som kan använda den till något riktigt bra.

Jag vill ge den till någon som blir glad, någon som är intresserad av utbildningsinstitutioner och deras tillblivelse i världen. Boken känns mycket som en kursbok och jag vill gärna ge den till den som går kursen. Jag vet bara inte vilken kurs det är.

Nanna Gullström

Socionomutbildningen – då, nu och i framtiden

Red: Hans Swärd och Per Gunnar Edeba

Studentlitteratur

